

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/184/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114212452
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114212452.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: W. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom N.. I. XXX/XX, R., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Dobrovičova 13, Bratislava, v konaní o zaplatenie 7.944,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 726,20 Eur, úroku z omeškania v sume 114,54 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 726,20 Eur od 5.11.2012 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

III. Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 917,69 Eur, do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 5.6.2014 navrhovateľ požiadal súd, aby odporcu zaviazal zaplatiť mu sumu 7.944,52 Eur spolu s úrokom z omeškania v sume 197,01 Eur, úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.944,52 Eur od 5.11.2012 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa X.X.XXXX odporca so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi úver v sume 4.600 Eur, ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach v mesačných splátkach po 78,46 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z.. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa spravujú obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Aj premlčanie je potrebné posúdiť podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odporca porušil svoje povinnosti podľa zmluvy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči odporcovi postúpil navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 8.435,51 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6.955,85 Eur, úroku z omeškania vo výške 988,67 Eur. Navrhovateľ sa domáha zaplatenia 102 splátok úveru zročných od 20.8.2010 do 20.1.2019 v celkovej sume 7.944,52 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.11.2012 do 20.1.2019 sa stali splatnými dňa 4.11.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Navrhovateľ vyčíslil zákonný úrok z omeškania zo

splátok zročných od 20.8.2010 do 4.11.2012 v celkovej sume 197,01 Eur. Odporca do spísania návrhu neuhradil navrhovateľovi žiadnu sumu.

Do konania na podporu odporcu vstúpil oznámením zo dňa 12.9.2014, doručeným súdu 17.9.2014 vedľajší účastník, ktorý sa k veci vyjadril v písomnom podaní zo dňa 20.10.2014, doručeným súdu dňa 21.10.2014. Poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Namietol premlčanie celého uplatneného práva. Poukázal na súdne rozhodnutie R 28/1984, v zmysle ktorého ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, môže svoje právo i vykonávať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatniť úver už v prípade, že odporca bol v omeškaní so zaplatením jednej splátky o viac ako 10 dní, od ktorého momentu začala plynúť premlčacia doba. Navrhovateľ podal návrh na súd po uplynutí 3ročnej premlčacej doby. V písomnom podaní zo dňa 28.1.2015, súdu doručeným dňa 2.2.2015 vedľajší účastník uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že odporca predmetný úver skutočne čerpal. Namietol aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa domáhať sa zaplataenia predmetnej pohľadávky proti odporcovi, poukazujúc na to, že navrhovateľ nepreukázal, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi postupovala podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j., že zaslala odporcovi písomnú výzvu na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere, že odporca bol v omeškaní aspoň 90 dní, a preto je zmluva o postúpení v tejto časti podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor so zákonom. V podaní zo dňa 10.3.2016, súdu doručeným 11.3.2016 vedľajší účastník ďalej doplnil svoju argumentáciu ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, poukazujúc na rozhodnutia niektorých krajských súdov, ktoré z tohto dôvodu návrh navrhovateľa v obdobných prípadoch zamietli pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Súd vo veci nariadil a vykonal pojednávanie dňa 6.4.2016. Účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, o odročenie pojednávania nežiadali. Vec bola prejednaná podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, vedľajšieho účastníka na strane odporcu, odporcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX, všeobecných obchodných podmienok, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.X.XXXX, jej prílohy č. 1, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.10.2012, pokusu o zmier zo dňa 9.5.2014, vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.10.2012, podaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 20.10.2014, 28.1.2015, 10.3.2016, správy SLSP, a.s. zo dňa 10.3.2016, elektronického podania navrhovateľa zo dňa 5.4.2016 a jeho prílohy - výzvy zo dňa 20.10.2009, elektronického podania navrhovateľa zo dňa 5.4.2016 - čiastočné späťvzatie návrhu, dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 26.2.2013, dotazníka zo dňa 26.2.2013a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca ako dlžník uzavrel dňa 6.2.2009 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 4.600 Eur, a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi pri úrokovej sadzbe vo výške 15,60% ročne v pravidelných mesačných splátkach po 78,46 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.3.2009, posledná splátka bola zročná dňa 20.1.2019. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 18,45%, priemerná hodnota RPMN vo výške 17,05%. V zmluve je odporca označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 prejavili Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a navrhovateľ ako postupník vôľu postúpiť pohľadávku voči odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na navrhovateľa postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX v celkovej výške X.XXX,XX Eur. Splatnosť úveru je uvedená 20.1.2019. Oznámenie o postúpení pohľadávky pôvodný veriteľ zaslal odporcovi v liste zo dňa 16.10.2012.

Navrhovateľ listom zo dňa 16.10.2012 adresovanými odporcovi vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.10.2012.

Listom zo dňa 9.5.2014 označeným ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ odporcu na zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia, inak sa obráti na súd.

Právny zástupca navrhovateľa elektronickým podaním zo dňa 5.4.2016 doplneným ústne na pojednávaní dňa 6.4.2016 žiadal, aby súd odporcu zaviazal zaplatiť mu sumu vo výške 7.218,32 Eur spolu s úrokom z omeškania za obdobie 21.6.2011 do 4.11.2012 vo výške 82,47 Eur, ročným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 7.218,32 Eur od 5.11.2012 do zaplatenia, do 3 dní do právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti navrhovateľ vzal návrh proti odporcovi späť, žiadal konanie zastaviť. Dôvodom čiastočného späťvzatia bolo to, že navrhovateľ si proti odporcovi uplatňuje nepremičané splátky úveru pri zohľadnení 3 ročnej premičacej doby podľa Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že odporcovi bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky a navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 4.11.2012. Odporca následne s navrhovateľom uzavrel dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a to dňa 26.2.2013. Poukázal na to, že navrhovateľ nadobudol predmetnú pohľadávku od Slovenskej sporiteľne a.s. v súlade so zákonom a v tomto smere treba vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/2001, v zmysle ktorého v prípade, že postupca oznámi dlžníkovi postúpenie pohľadávky by súd nemal skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenie predmetnej pohľadávky, pretože nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere zo Slovenskej sporiteľne a.s. na navrhovateľa. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 460/2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa pre nepreukázanie splnenia všetkých podmienok ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, medzi ktoré patrí aj povinnosť navrhovateľa preukázať, že banka pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa výzvu na splnenie dlhu odporcovi aj skutočne odoslala. Dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú predložil navrhovateľ je absolútne neplatný právny úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Jedná sa o nekalú obchodnú praktiku voči odporcovi ako spotrebiteľovi, keď dodávateľ predloží spotrebiteľovi na podpis formulárovú pripravenú zmluvu, ktorá len zdanlivo pôsobí ako ústupok voči spotrebiteľovi v podobe splátok, no skutočným cieľom dodávateľa je dosiahnuť predĺženie premičacej doby o 10 rokov. Uvedená dohoda je v rozpore aj s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože dohoda nepochybne zhoršuje postavenie odporcu ako spotrebiteľa. Zároveň chýba hmotnoprávny základ preto, aby vyvolala uvedená dohoda nejaké právne účinky, keďže navrhovateľ sa nestal platne veriteľom pohľadávky, ktorú mal touto dohodou odporca uznať.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala odporcovi písomnú výzvu na splnenie peňažného záväzku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere pred postúpením pohľadávky a predložila doklady o jej zaslaní, doručení odporcovi, doručila súdu dňa 16.3.2016 oznámenie zo dňa 10.3.2016, v ktorom požadované údaje neoznámila z dôvodu, že predmetná pohľadávka bola dňa 27.9.2012 postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu a preto sa má súd s touto výzvou obrátiť na navrhovateľa.

Navrhovateľ na výzvu súdu, aby predložil písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a doklad o jej doručení odporcovi v elektronickom podaní zo dňa 5.4.2016, uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nestanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Nemožno ho teda spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa. V tomto ustanovení sú stanovené podmienky, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva, čo je zrejme aj z dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Podľa názoru navrhovateľa banka bola oprávnená postúpiť aj nezosplatnený úver na tretiu osobu, pretože zákon to nevylučuje, a pokiaľ by predmetné ustanovenie umožňovalo postúpenie len časti omeškaného záväzku, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Poukázal na výzvu SLSP, a.s. zo dňa 20.10.2009, z ktorej vyplýva, že banka pred postúpením pohľadávky odporcu vyzvala na splnenie peňažného dlhu zo zmluvy z úveru, pričom navrhovateľ nedisponuje dokladom o doručení tejto výzvy.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných

záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 6.2.2009 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda odporca obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 4.600 Eur, ktorý sa odporca zaviazal splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 78,46Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.3.2009, posledná splátka bola zročná dňa 20.1.2019. Navrhovateľ uplatnil proti odporcovi neuhradený zostatok tohto úveru.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti odporcovi na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha. Navrhovateľa zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom SLSP, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 27.9.2012 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcovi v celkovej výške 8.435,51 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 6.2.2009. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcu v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa práve s poukazom na citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Navrhovateľ predložil súdu výzvu banky ako pôvodného veriteľa na splnenie dlhu adresovanú odporcovi datovanú dňom 20.10.2009, v ktorej je obsiahnutá výzva na úhradu omeškaného záväzku z predmetnej zmluvy o úvere vo výške 390,48 Eur do 10 dní od doručenia výzvy, no nepredložil súdu doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporcovi. Doklady o odoslaní, resp. doručení kvalifikovanej výzvy odporcovi

nepredložila súdu ani SLSP, a.s., ktorá v správe zo dňa 10.3.2016 na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy doručovala výzvu na splnenie peňažného dlhu odporcovi sa k týmto skutočnostiam nevyjadřila, a to z dôvodu, že predmetnú pohľadávku spolu s celou dokumentáciou odovzdala pri postúpení pohľadávky navrhovateľovi ako postupníkovi. Súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že ani v iných konaniach o návrhu navrhovateľa proti iným spotrebiteľom banka na výzvu súdu nepredložila doklad o odoslaní, prípadne doručení výzvy na splnenie dlhu dlžníkovi. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Z dokazovania vyplynulo, že SLSP, a.s. listom zo dňa 16.10.2012 oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Tento záver konštatoval Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 4Obo 210/01. Súdna prax sa však už odklonila od tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, čo vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodit' ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval odporcu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, a vedľajší účastník na strane odporcu z tohto dôvodu namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012 je v časti postúpenia pohľadávky voči odporcovi absolútna neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Vzhľadom na uvedené ani predložená dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 26.2.2013 nezakladá aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa v konaní. V čase uzavretia tejto dohody navrhovateľ nemal postavenie veriteľa, keďže pohľadávka nebola na neho platne postúpená.

Súd konanie výrokom I. podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil v späťvzatej časti o zaplatenie sumy 726,20 Eur, úroku z omeškania v sume 114,54 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 726,20 Eur od 5.11.2012 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd výrokom II. návrh zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. má úspešný odporca právo na plnú náhradu trov konania.

Odporca neuplatnil náhradu trov konania, a zo spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania výrokom III. nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 1.402,10 Eur za 5 úkony právnej služby. Z obsahu spisu súd zistil, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal 3 účelné úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia rok 2014 /návrh s prílohami bol právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručený 15.10.2014 a vtedy sa s nimi oboznámil/, podanie vyjadrenia k veci 20.10.2014, účasť na pojednávaní dňa 6.4.2016, za ktoré úkony podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb patrí pri hodnote sporu 7.944,52 Eur základná sadzba tarifnej odmeny 237,44 Eur x 3 úkony, režijný paušál vo výške 8,04 Eur x 2 úkony z roku 2014, vo výške 8,58 eur za úkon z roku 2016. Pretože pojednávanie bolo vykonané mimo miesta sídla právneho zástupcu vedľajšieho

účastníka na strane odporcu, patria mu za tento úkon podľa § 16 ods. 4 citov. vyhlášky cestovné náhrady za použitie osobného motorového vozidla zn. Z. 3, ev. č. PD XXX ET, č. TP: PB XXXXXX skladajúce sa zo základnej náhrady v sume 47,21 Eur (0,183 Eur x 258 km) a náhrady za spotrebované pohonné látky v sume 19,40 Eur (spotreba 5,6l/100 km x 258 km x cena PHM 1,343 Eur /1 liter motorovej nafty). Za tento úkon právnomu zástupcovi prináleží podľa § 17 ods. 4 citov. vyhlášky aj náhrada za stratu času vo výške 114,40 Eur (14,30 Eur x 8 začaté polhodiny) za cestu na pojednávanie a späť. Vedľajší účastník má v konaní podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, vrátane práva dať sa zastúpiť v konaní právnym zástupcom. V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka po oboznámení sa s doručeným návrhom a jeho prílohami sa v písomnom vyjadrení a v rámci prednesu na pojednávaní venoval konkrétnym skutkovým okolnostiam uplatneného nároku, uviedol dôvody, pre ktoré nemožno návrhu vyhovieť, poukázal na podmienky, ktoré sú v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách potrebné pre platné postúpenie pohľadávky z banky na tretiu osobu s tým, že v danom prípade tieto podmienky neboli splnené, a pohľadávka banky z tohto dôvodu nebola spôsobilá na postúpenie navrhovateľovi, a svoju argumentáciu oprel aj o rozhodnutia súdov, ktoré riešili obdobné veci. Preto súd dospel k záveru, že uvedené 3 úkony právnej služby boli potrebné pre účelné bránenie práv odporcu, ktorého v konaní podporoval vedľajší účastník. Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za ďalšie elektronické vyjadrenie zo dňa 28.1.2015, pretože nešlo o účelný úkon právnej služby, súd ho k podaniu tohto vyjadrenia nevyzýval, s tým, že vedľajší účastník v ňom doplnil obranu odporcu o argumentáciu o nedostatku vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní, no nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi uviesť kompletne zdôvodnenie obrany práv odporcu už v prvom vyjadrení k návrhu zo dňa 20.10.2014 vzhľadom k tomu, že v tom čase vedľajší účastník už bol oboznámený s návrhom a jeho prílohami a ustanovenie § 92 ods. 7 (neskôr ods. 8) Zákona o bankách je platné a účinné od 1.1.2002. Z dôvodu neúčelnosti súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia uplatnené za ďalšie elektronické vyjadrenie zo dňa 10.3.2016, v ktorom vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré dospeli k rovnakému výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. ako vedľajší účastník, no nič nebránilo vedľajšiemu účastníkovi na tieto rozhodnutia poukázať na pojednávaní dňa 6.4.2016, ktorého sa zúčastnil. Súd potom výrokom IV. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 917,69 Eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.